

Milan Nemičić – liječnik i znanstvenik

Milan Nemičić (Petrinja, 2. 5. 1844. – Merano, Italija, 3. 11. 1930.) grad Karlovac je prvi puta upoznao kao mladić kada je pohađao karlovačku gimnaziju. Gimnazijsko školovanje nastavio je u Zagrebu gdje je i maturirao 1862. godine. Za liječnika se školovao na Jozefinskoj akademiji u Beču, a nakon stečene diplome (1868.), kao mladi vojni liječnik dolazi na službu u Karlovac. Zbog svoje stručnosti i znanja ubrzo je stekao izvrstan ugled te biva unaprijeđen u pukovnijskog liječnika. Vojsku je naposljetku bio prisiljen napustiti zbog narušenog zdravlja, a prelaskom u građansku službu postaje cesarsko-kraljevski glavni liječnik za Ogulinsko-slunjsko okružje. U Karlovac se ponovo vraća 1883. godine nakon što je odabran za mjesto gradskog fizika i primarija Gradske javne bolnice. Tijekom dvadeset i jedne godine, koliko je ostao na mjestu glavnog gradskog fizika, dograđen je drugi kat bolnice, izgrađen je paviljon za zarazne bolesti i kupljen Modrušanov posjed pokraj bolnice, čime je bolnica dobila prostrano dvorište, vrt i vilu koja je godinama služila za stanovanje liječnika.

Nemičić se zanimao i za znanstveni rad, posebice za liječenje bjesnoće, zbog čega je u travnju 1886. godine tri tjedna proveo na Pasteurovu zavodu u Parizu, gdje je proučavao postupak pripreme cjepiva protiv bjesnoće. Tri mjeseca nakon tog boravka, Nemičić je poslao dvanaestogodišnjeg Miju Žagara i četrdesetsedmogodišnjeg Ivu Kunića iz sela Šišljavić u Beč, u kliniku profesoru Albertu, kako bi se cijepili Pasteurovom antirabičnom vakcinom. Bjesnoću u psa koji je ugrizao ovu dvojicu Nemičić je dokazao vlastitim pokusom. Nakon što je pas uginuo pod kliničkom slikom bjesnoće, uzeo je pseću moždanu masu te je ucijepio kuniću, koji je nedugo zatim uginuo pod karakterističnim znakovima bjesnoće. To je vjerojatno prvi zabilježeni biološki pokus u Hrvatskoj kojim je dokazana bjesnoća.

Velike zasluge Nemičiću idu i za sastavljanje "Ljekarskog rječnika" ("Lexicon medicorum"), prvi puta izdanog u Zagrebu 1898. godine nakladom Kraljevske hrvatsko-slavonske i dalmatinske zemaljske vlade, koji na gotovo tisuću stranica popisuje hrvatske riječi medicinske terminologije.

Između ostalog, Nemičić se istaknuo i kao veliki dobrotvor i aktivni član društva. Često je novčano pomagao kulturne institucije i humanitarne udruge, a umjesto vijenca i cvijeća obiteljima umrlih uglednih Karlovčana dostavljao je novčanu potporu.

U zasluženu mirovinu otišao je u svibnju 1904. godine. Nakon umirovljenja jedno je vrijeme živio u Grazu, gdje se posvetio sastavljanju proširenog izdanja rječnika, koji je izašao 1913. godine pod naslovom "Medicinski rječnik (Lexicon medicum) njemačko-latinsko-hrvatski". Posljednje godine života proveo je u Južnom Tirolu, u lječilišnom mjestu Merano, gdje je i umro.

Izvor teksta i fotografije torza Nemičića: Cvitanović, H.; Cvitanović, V. Znameniti karlovački liječnik dr. Milan Nemičić. // Liječnički vjesnik. 132, 5-6(2010). Dostupno na: <https://hrcak.srce.hr/63583> (5. 11. 2021.)

Scanovi omota i stranica knjiga: iz fonda Gradske knjižnice "Ivan Goran Kovačić" Karlovac